

EL CAMPIONAT D'ESPANYA DE FUTBOL

A VALENCIA

L'Espanyol elimina al Victòria de les Palmes

Amb un temps d'oci, plujós, que motivà la suspensió de la correguda de braus, tingué lloc al camp de Mestalla el partit de vuitens de final del Campionat d'Espanya, repetició del que se celebrà diumenge passat a Barcelona entre l'Espanyol d'aquesta darrera ciutat i el Victòria de les Palmes.

Avui ha vençut l'equip català per tres gols a un, i, per tant, queda eliminat el Victòria de les Palmes.

Malgrat del mal temps, acudí molt de públic a Mestalla per tal de presenciar l'encontre.

A les ordres de l'àrbitre valencià Cussin, els equips d'arrencaren de la següent manera: Espanyol: Zamora, Saprissa, Demur, Traball, Soler, Tena I, Nantolrà, Gallard, Tena II, Podrón i Bosch.

Victòria: Suárez, Frias, Castellanos, Martín, Arturo, Mugueta, Timón, Adolfo, Eduardo, Turrunga i Cabrera.

Comença el partit amb presència espanyolista que arriba amb facilitat a la porta canària, però defensa d'aquest equip salva la situació fàcilment.

Reaccionen els canaris, els quals fan boniques arrencades, que no són aprofitades per la davantera.

L'equip de les Palmes causa molt bona impressió al públic, per les arrencades que realitza, dirigides gairebé sempre pel davanter centre.

L'Espanyol no pot imposar la seva classe, però, més serà, per fi aconseguirà dominar.

Gallard marca un gol, però és anul·lat per l'àrbitre per suposat off-side.

Per fi, els catalans marquen el seu primer gol al cap de 38 minuts, en un córner tirat per Bosch, que remata d'un fort cop de cap Ventolrà.

Un minut després Gallard envia la pilota a Tena II, el qual, d'un altre fort cop de cap, des de lluny, aconsegueix el segon gol.

Desau, ara l'equip canari, i quan manca un minut per acabar, Bosch llança un tret creuat, que és el tercer gol de l'Espanyol.

En el descans es reben notícies de Sevilla donant compte que en el partit que allí se celebra, fins a aquell moment estan empatats a dos gols el Sevilla i el València, i que el resultat satisfà a aquella afició.

La segona part comença amb bon joc de l'equip canari, que després baixa una mica de forma.

L'Espanyol no posa gran entusiasme, ara, en la lluita, i en conseqüència pressiona el Victòria, que aconsegueix un gol al cap de quinze minuts, per mitjà d'Adolfo, en una bona jugada.

Segueixen atacant amb braó els canaris, i quan manca un quart per acabar el partit, comença un diluvi fenomenal, que dona lloc a que el públic comenci a desocupar el camp.

L'àrbitre, en vista que la lluita no pren caràcters de canviar i que el temporal apreta, suspèn el partit quan encara manquen uns quants minuts perquè acabi legalment.

Han destacat, en l'equip espanyolista, Ventolrà, Gallard, Tena II i Demur, i en l'equip canari el davanter centre, el mig dret i els dos defenses.

El Barcelona elimina el Betis de Sevilla, en batre'l per 2 gols a cap

AQUELL EQUIP

Ahí, a la tarda, a les Corts, es juga el segon partit eliminatòri per al Campionat peninsular, entre el Betis, de Sevilla, i el nostre campió. Després de l'accident que fou el primer partit, era lògica l'expectació que aquest havia desenvolupat entre el nostre públic, que omplí el camp del Campionat peninsular.

A més del partit esmentat, el que també havia aconseguit desvellar l'expectació era l'equip blau-grana anunciat. Aquell equip que temps enrera era formidable. Aquell equip de les grans solamentats... però que d'un quant temps ençà s'havia constituït en l'equip de les grans debacles.

Piera, Sastre, Sami... hom esperava una completa reinvenció. Hom anà al partit il·lusionat de veure un esforç titànic de tots aquells "vells" elements que havien estat un xic postergats. L'ocasió que se'ls proporcionà per a aquell reinvenció era única. Davant un públic frenètic i entusiasta, disposat a aplaudir els seus per poc bé que ho fessin, no hauria estat gaire quedar bé.

Però està ben palesat que d'allí on no hi ha no en raja. El desencert que impera entre l'equip, que ja podem anomenar ex-de les grans solamentats, fou apoteòsic. Fou verament com el de les grans debacles; el de les grans catàstrofes (Espanyol 4 a 0, Madrid 4 a 1, etc., etc.), sense que hom hi veïés ni una espurna més d'entusiasme. Ni una espurna més d'amor al Club i a les coses que el club defensa el Barcelona ha de sentir.

Van complir la seva feina com un vulgar artista de Circ. O potser més insipidament, encara, per quant aquests saben, generalment, agrada el públic que paga per veure'ls. I aquests no defenses res més que el seu sou.

Amb els elements que presentava abir el Barcelona hi havia dret a esperar quelcom més del que hom va presenciar. Perquè són noms de prestigi i perquè també al prestigi del nostre Barcelona ho reclama. Però es veu que el prestigi dels blau-grana, el prestigi del nostre futbol, que ahir veíem perillar, indefectiblement, representen ben poca cosa per a molts que surten al camp amb el gresol barrat, barrat d'uns colors que estem segurs que tot el públic se'ls imagina diferents del que són.

Tots, des del primer a l'últim, van estar desastrosos.

Les grans figures d'altres temps, no molt llunyans per cert, tingueren el dia de les grans catàstrofes. Potser Samitier ens va semblar veure'l, al començament, entusiasta i amb ganes de fer quelcom de profit. Ben aviat, però, s'apagà, com els altres, que ni tan sols havien relluit un xic.

Aquell equip! Aquell equip de les grans victòries, dels grans asos, ahir va fer tontollir el prestigi de tot el nostre futbol.

I al públic això no li passa desapercbut. Bona prova en fou la xifra final que dedicà al seu equip, i els aplaudiments que, en desgreuge, dedicà als del Betis.

ELS GOLS

El primer fou als cinc minuts de començat el partit. Una centrada amb efecte de Perera tocà la bola en Jesús, però allunyà-la, però amb tanta desgràcia, que l'endinsà a la xarxa del seu equip.

El partit, d'aquí fins al final, fou de joc ensopit i insulsi, que fins va tenir la virtut de fer xialar el públic contra el seu equip.

El segon i darrer gol fou una momentània abans d'acabar el partit. Castillo avança amb la bola sol i des de lluny xutà fortament. Potser hauria estat gol, però per si no, Samitier hi posà el peu i la bola es col·locà per l'angle superior, sense que Jesús ho pogués evitar.

Centraren la pilota i Fausto Martín xutà el final de la partida que una la varen guanyar i la podien perdre.

JOSEP MONTFORT

Impressions després del partit

Acabem d'escoltar la xifra que tan unànimement va dedicar el públic de les Corts als jugadors barcelonins i els fèrmes aplaudiments que va endur-se'n el porter sevillà quan fem cap als departaments dels jugadors.

En Torres, el vell Torres del Barcelona, ens deixa el pas franc vers on els sevillans es canvien la roba. D'entrada ens trobem de ple amb Jesús, l'heroi del desmenjat partit d'ahir, que està bevent-se gassosa l'una darrera l'altra. Com que va treballar de valent i és un tros d'home no deu tenir-ne pas prou amb un parell...

—Què... estem contents pel tracte del públic català?

—Es veu que es tracta d'un xicot de ben poques paraules, puix que la seva resposta és limitada a un arronçament d'espatlles, que pel que es veu

ELS QUE PODIEN GUANYAR I VAREN PERDRE

Com es comprendrà, aquests foren els del Betis. Davant la pessima actuació del Barcelona, el Betis va fer un joc prou precís per a guanyar. Però no foren tan pràctics com calia davant de gol. Fallaren enormement el xut final, i en canvi afavoriren no pas amb la seva desgraciada defensa el Barcelona, en la consecució del primer gol, que ho fou amb la col·laboració del defensa sevillà Jesús...

Podien guanyar, i varen perdre; però varen perdre de la manera més honrosa que ho podien fer al camp del Barcelona.

Ara, que potser els hem de recominar que no sabessin aprofitar l'única ocasió — qui sap! — de guanyar el Barcelona al seu camp i en moments decisius per eliminar-lo del Campionat peninsular.

ELS UNS I ELS ALTRES

El Barcelona es presentà integrat de la següent manera: Uriach, Walter, Mas, Martí, Guzman, Castillo, Piers, Sastre, Samitier, Vestit i Perera.

D'aquesta, ja ho hem dit abans, pocs se'n salven de la catàstrofe.

Uriach poc va intervenir, i alguna vegada encara amb indecisió.

Els defenses, malament; però el més dolent, encara, Mas.

Castillo, a la línia mitjana, va fer alguna cosa bona, però poc efectiu i insuficient per a cobrir les fallades dels seus companys.

Piera va tenir poc joc. Sastre, desgraciat, i més preocupat d'ajudar als mitjos que no d'atacar.

Samitier, va començar amb gran entusiasme, que el portà a fer jugades de les seves, coronades però amb poca sort.

Vestit, sense saber què fer, i Perera, el menys dolent.

Hem aïllat sintetitzada l'actuació dels onze elements que representen el Barcelona.

Al Betis el defensaren: Jesús, Tenorio, Jesús, Reguero, Carrizosa, Peral, Soler, Altuna, Suárez, Adolfo i Manolín.

D'aquests, indiscutiblement fou el millor Jesús, el porter, que feu un magnífic partit, sense que ell tingui cap culpa dels dos gols que li entraren. Després el seu homònim Jesús, que llevat la desgraciada jugada que valgué al Barcelona el primer gol, va fer una defensa magnífica, afavorida, naturalment, per la desgraciada actuació de la davantera blau-grana.

Soler, el català d'Arenys de Mar, actualment del Betis, fou un dels seus millors elements i portà més d'un perill a la porta d'Uriach.

Dels altres, tots en general feren una bona partida, amb entusiasme i a les acaballes, més segurs que podien guanyar, amb braó i tot.

Arbitrat Fausto Martín, que no va tenir pas una feina massa feixuga. S'equivocà dos cops, en faltes al mig del camp, sense importàcia, però sempre lamentables per més excuses que donés, car el més indicat en aquests casos és tirar neutral i no persistir en el castic equivocac.

EL CASTELLÓ

La Real Unión elimina justament el Deportivo, després d'un partit en què els irunesos jugaren més que els levantins

Al camp del Sequi, completament ple de públic, se celebrà la segona volta del vuitè de final entre la Real Unión d'Irún i el Deportivo local. El partit jugat anteriorment a Irún fou favorable al Castelló per un gol a cap, i avui, al terreny d'aquest equip, ha vençut la Real Unión, per dos gols a cap. Per tant, l'equip levantí queda eliminat del Campionat d'Espanya.

En sortir els equips al camp foren rebuts amb grans ovacions. Els jugadors del Castelló ofereixen als seus col·legues dos rams de flors i setze païses de taronges.

A les ordres del madrileny Escartín, els equips s'arreglaren de la següent manera: Real Unión: Emery, Arrillaga, Mancisidor, Gamborena, René, Maya, Sagazazu, Reguero, Urizberga, Garmendia i Villaverde.

Deportiu Castelló: Alanga, Alba, Vidal, Bertran, Guillén, Conde, Arriciz, Martínez, Capillas, Montanyés i Pasqual.

Els primers moments són de més perill per a la porta irundarra, perquè l'onze local juga amb gran entusiasme i broda precloses jugades. Diverges vegades arriben davant la porta d'Emery, però allí es mostren indecisos en el xut. Al cap de poca estona es lesiona el davanter centre Capillas, i amb aquest motiu tot l'equip perd el coratge, la davantera no s'entén i perd tota l'embranchada.

La Real Unió s'aprofita d'aquesta circumstància per descomentar el domini a favor seu. Juga amb més aplom que el seu contrari, i de mica en mica es va imposant. La línia mitjana de l'Irún actua molt bé, sobretot René Petit, ben secundat per Gamborena, però els davanter no saben aprofitar el magnífic joc que els proporcionen els mitjos i malmeten moltes ocasions de poder marcar.

El Deportivo reacciona novament i fa algunes incursions

—Avui han jugat, però molt millor que a Sevilla—diu Joan Armet, que, carregat de pots i ampolles, passa per entremig nostre—. Allà dalt estigueren catastròfics.

Encara ens diu quelcom més el vell Alanga. Ens dona molts records per a diversos antics amics seus de Barcelona, i ens acomiadem dels sevillans, que dins de la derrota sembla no obstant que no estan pas desesperats.

L'organització i l'ordre regnant en les coses del Barcelona no ens permet veure els seus jugadors i homes per sentir-los jugadors de llurs parers i pensar. És totalment impossible penetrar als vestuaris dels blau-grana.

Atrapem, però, a la sortida En Perera, que havent estat dels millors homes del Barcelona—potser el millor—no ens desagrada poder, preguntant-li què li ha semblat el partit.

—Es fa sempre difícil jugar contra gent que no domina la bola, però que tenen un gran coratge. És molt difícil jugar contra un equip tècnic que contra aquesta mena de jugadors que els tens constantment al damunt. El nostre domini ha estat definitiu, però no hi havia per on ficar el peu i la bola.

En Perera ha estat prou amable, però el nostre domini és tan evident, que el nostre domini és tan evident, que el nostre domini és tan evident...

Uns estrangers que arribaren a Barcelona en el ràpid de la nit, pogueren contemplar, en ple Passeig de Gràcia, un espectacle sensacional: la caçada de l'home.

LA PUNTUACIO

VUITENS DE FINAL (SEGONA SERIE) RESULTATS

Osasuna — Alavés	0-1
R. Sociedad — A. Bilbao	1-1
Barcelona — R. Betis	2-0
R. Victoria — Espanyol	1-3
R. Oviedo — R. Murcia	5-2
Arenas — R. Madrid	0-2
Castelló — R. Unión	0-2
Sevilla — València	3-2

L'ETERN CANSAMENT BLAU-GRANA

—Però aquí no tireu cadires...
—Cal Normés mancaria això! Que no veu que els agrada tant reposar.
(per Castanyes)

sim d'anar amb els seus amics que l'esperen.

Pensem encara en el senyor Faust Martín, l'home dels propis errors reconeguts, però la seva cambra ja és deserta. Ha fugit, i no podem fer-lo parlar. Es lluita, perquè ens fa l'efecte que es tracta d'un senyor molt amable.

I a fora, parant el vent, hi ha una gran gentada encara que no sabem ben bé si esperen xiular novament el Barcelona o bé aplaudir el Betis...

ROURA-ROSSELL

A CASTELLÓ

La Real Unión elimina justament el Deportivo, després d'un partit en què els irunesos jugaren més que els levantins

Al camp del Sequi, completament ple de públic, se celebrà la segona volta del vuitè de final entre la Real Unión d'Irún i el Deportivo local. El partit jugat anteriorment a Irún fou favorable al Castelló per un gol a cap, i avui, al terreny d'aquest equip, ha vençut la Real Unión, per dos gols a cap. Per tant, l'equip levantí queda eliminat del Campionat d'Espanya.

En sortir els equips al camp foren rebuts amb grans ovacions. Els jugadors del Castelló ofereixen als seus col·legues dos rams de flors i setze païses de taronges.

A les ordres del madrileny Escartín, els equips s'arreglaren de la següent manera: Real Unión: Emery, Arrillaga, Mancisidor, Gamborena, René, Maya, Sagazazu, Reguero, Urizberga, Garmendia i Villaverde.

Deportiu Castelló: Alanga, Alba, Vidal, Bertran, Guillén, Conde, Arriciz, Martínez, Capillas, Montanyés i Pasqual.

Els primers moments són de més perill per a la porta irundarra, perquè l'onze local juga amb gran entusiasme i broda precloses jugades. Diverges vegades arriben davant la porta d'Emery, però allí es mostren indecisos en el xut. Al cap de poca estona es lesiona el davanter centre Capillas, i amb aquest motiu tot l'equip perd el coratge, la davantera no s'entén i perd tota l'embranchada.

La Real Unió s'aprofita d'aquesta circumstància per descomentar el domini a favor seu. Juga amb més aplom que el seu contrari, i de mica en mica es va imposant. La línia mitjana de l'Irún actua molt bé, sobretot René Petit, ben secundat per Gamborena, però els davanter no saben aprofitar el magnífic joc que els proporcionen els mitjos i malmeten moltes ocasions de poder marcar.

El Deportivo reacciona novament i fa algunes incursions

—Avui han jugat, però molt millor que a Sevilla—diu Joan Armet, que, carregat de pots i ampolles, passa per entremig nostre—. Allà dalt estigueren catastròfics.

Encara ens diu quelcom més el vell Alanga. Ens dona molts records per a diversos antics amics seus de Barcelona, i ens acomiadem dels sevillans, que dins de la derrota sembla no obstant que no estan pas desesperats.

L'organització i l'ordre regnant en les coses del Barcelona no ens permet veure els seus jugadors i homes per sentir-los jugadors de llurs parers i pensar. És totalment impossible penetrar als vestuaris dels blau-grana.

Atrapem, però, a la sortida En Perera, que havent estat dels millors homes del Barcelona—potser el millor—no ens desagrada poder, preguntant-li què li ha semblat el partit.

—Es fa sempre difícil jugar contra gent que no domina la bola, però que tenen un gran coratge. És molt difícil jugar contra un equip tècnic que contra aquesta mena de jugadors que els tens constantment al damunt. El nostre domini ha estat definitiu, però no hi havia per on ficar el peu i la bola.

En Perera ha estat prou amable, però el nostre domini és tan evident, que el nostre domini és tan evident...

Uns estrangers que arribaren a Barcelona en el ràpid de la nit, pogueren contemplar, en ple Passeig de Gràcia, un espectacle sensacional: la caçada de l'home.

—Avui han jugat, però molt millor que a Sevilla—diu Joan Armet, que, carregat de pots i ampolles, passa per entremig nostre—. Allà dalt estigueren catastròfics.

Encara ens diu quelcom més el vell Alanga. Ens dona molts records per a diversos antics amics seus de Barcelona, i ens acomiadem dels sevillans, que dins de la derrota sembla no obstant que no estan pas desesperats.

L'organització i l'ordre regnant en les coses del Barcelona no ens permet veure els seus jugadors i homes per sentir-los jugadors de llurs parers i pensar. És totalment impossible penetrar als vestuaris dels blau-grana.

Atrapem, però, a la sortida En Perera, que havent estat dels millors homes del Barcelona—potser el millor—no ens desagrada poder, preguntant-li què li ha semblat el partit.

—Es fa sempre difícil jugar contra gent que no domina la bola, però que tenen un gran coratge. És molt difícil jugar contra un equip tècnic que contra aquesta mena de jugadors que els tens constantment al damunt. El nostre domini ha estat definitiu, però no hi havia per on ficar el peu i la bola.

En Perera ha estat prou amable, però el nostre domini és tan evident, que el nostre domini és tan evident...

fins a la porta fronterera, però sense resultat positiu. Durant els darrers minuts del primer temps domina més el Castelló.

El públic esperava una coratjosa reacció de l'equip local, però restà defraudat, perquè la reacció esperada no es veié per al·loc. Al contrari, l'equip fronterer sortí decidit a endur-se'n la victòria i aquesta fou ben rebuda perquè tots els espectadors reconegueren que l'equip irundarra, amb tot i no haver fet un partit, jugà més que l'equip local.

El Castelló durant aquest segon temps no aconseguí lligar cap jugada. Les seves arrencades eren desordenades i sense cap combinació.

En canvi, els atacs de la Real Unión, per bé que un xic pesats, eren acopiats i ben concebuts. En la direcció culminà l'encontre de René, que fou l'iniciador i l'executor de la victòria.

Fels pocs moments que havia començat la segona part, quan Urizberga passà una pilota a un company seu de l'Infia, i com que ni aquest ni la defensa contrària tocaren la pilota, la recollí novament Urizberga i, des de lluny, llançà un fort xut que valgué el primer gol, el qual fou rebut amb grans aplaudiments.

Al cap de cinc minuts, Villaverde burlà a Bertran, que, per cert, jugava molt malament, i entrà la pilota. La recollí Reguero i, d'un xut ben dirigit, la feu arribar a la xarxa.

El Castelló cerca coratjosa l'empat, però no l'aconsegueix perquè no encerta a fer jugades de perill, i perquè la Real Unió es retira en bloc a tancar la porta. El Castelló assetja la porta d'Emery, però no pot batre-la per la bona labor defensiva dels irundarres, i especialment de René, que és a tot arreu.

Acaba el partit amb la victòria de la Real Unió per dos gols a cap. El Castelló no fou ni ombra del que va veure diumenge passat l'Irún ni del que derrotà l'Athletic per set gols a cap. Tots han jugat malament i pesats. De la Real Unió, el millor de tots, René. El següent en mèrits: Gamborena, Reguero i Garmendia.

L'arbitratge, a càrrec d'Escartín, bo. — Noti-Sport.

La policia amb el sabre als dits, i l'ordre, són dues coses incompatibles. Fatalment, l'ordre s'altera quan els encarregats de guardar-lo es converteixen en energúmens

Dijous, 1 de maig
CAMP GUINARDÓ
Sporting Club (de Sagunt) - C. D. Europa
PRIMERS EQUIPS
Tarda, a les 5

A OVIEDO

El titular venç i elimina el Múrcia

El partit havia despertat expectació, car s'esperava que l'equip local aconseguiria un marge de gols suficient per a eliminar el Múrcia.

En efecte, el Múrcia fou vençut per cinc gols a dos.

El col·legiat català Vilalta arreglaria els equips de la següent manera:

Real Múrcia: García, Pastor, Agustí, Riera, Prieto, Baños, Julio, Morales, Antofito, García de la Puera i Aracil.

Oviedo: Oscar, Mariscal, Trueta, Avilesu, Cubano, Caramelero, Abdon, Urrutia, Colón i Barril.

Des del primer moment, hom notà en els asturians moltes ganes de jugar, i, en efecte, al cap de tres minuts d'haver començat el partit aconseguiren el primer gol.

L'autor fou Barril, en rematar amb el cap una centrada de Caramelero, que havien fallat abans Colón i Urrutia.

Seguí dominant l'Oviedo, i al cap de trenta-cinc minuts obtingué l'Oviedo el segon gol.

L'autor fou Urrutia en rematar una jugada entre Colón i Abdon.

Al cap de set minuts del segon temps, l'Oviedo marcà el tercer gol, degut a Caramelero en un aldarull davant la porta del Múrcia.

Després d'aquest gol, que semblava que havia d'anar més a l'equip local, l'Oviedo donigué, el Múrcia aprofità aquest defalliment per a dominar.

Fruit d'aquest domini fou el primer gol del Múrcia, aconseguit per Antofito en rematar

amb encert una passada de García de la Puera.

Continuà dominant el Múrcia, i vint-i-set minuts més tard, en un córner, García obtingué el segon gol.

Tres a dos no era un resultat gaire falaguer per a l'Oviedo, car un simple empat portava l'eliminació del club local.

Així ho entengué l'equip asturià, que es llançà furiosament a l'atac, i veié premiats els seus esforços als trenta-tres minuts, en encapar-se Mariscal per la dreta i cedir la pilota a Caramelero, el qual centrà magníficament i Urrutia rematà a la xarxa.

El nou gol entusiasma encara més als asturians, els quals als 37 minuts aconseguiren el cinquè gol, en un freekick contra el Múrcia, que Mariscal llançà sobre gol, fou recollit per Abdon que la va passar a Urrutia, i aquest d'un bon xut, baté per cinquena vegada a García.

Amb el resultat de cinc a dos acabà el partit que classificà l'Oviedo per a continuar en el Campionat.

Del Múrcia cal destacar la davantera i els mitjos.

Per l'Oviedo, Oscar, la defensa i Avilesu.

L'arbitratge, bo. — Noti-Sport.

Estem en deute amb els nostres ex-presos i ex-exiliats. Ajudem-los a reconstruir la seva vida civil. Hi ha una subscripció oberta; se celebra actualment una exposició a les Galeries Maragall; hi ha en projecte diversos festivals...

Torneig de Classificació

A SANS

El Sans va batre el Sant

Andreu per dos gols

a un

Ahí, bon nombre d'espectadors acudiren a presenciar el partit que, corresponent al torneig de classificació, havien de celebrar el Sans i el Sant Andreu.

Tècnicament, el partit no valgué gran cosa, ja que ni un ni altre equip contendents lluitaren una veritable classe de joc que permetés concepcions millores que els adversaris i fer-los creditors a la victòria.

De més a més, el vent s'encairava de desfer tots els intents de jugar bé, manifestats en més d'una ocasió pels sans, els quals, a les darreries de l'encontre, treballaren de valent i obtingueren els dos gols que els otorgaren la victòria inútilment esperada en tot el transcurs del partit.

El Sant Andreu començà amb moltes ganes de jugar, i arribà en moltes ocasions fins als dominis de Ris, però no pogué marcar cap gol, degut a la brillant actuació d'aquest i a l'eficacíssima col·laboració que trobà el porter en els elements que formaven la línia defensiva. En algun moment en què arribava a xutar ben dirigit, el vent s'encairava de desviar la bola o fer-la perdre la força necessària per a batre el porter sans.

Malgrat de tot, als deu minuts escassos de joc, Besolí, en una vistosa i ben portada arrencada andreuana, aconseguí el primer i únic gol dels del Sant Andreu.

Aquest gol serví per encoratjar-los i continuaren jugant amb tota la bona voluntat, encara que sense un resultat positiu.

Poc després foren els sans, sense els que s'exhauriren un xic i posaren selga a la porta defensiva per Palau. Però de totes maneres els seus esforços foren infructuosos, i per més que feren no pogueren perforar la xarxa dels seus adversaris.

Amb el resultat, doncs, de dos a un acabà el primer temps. Després del descans, els del Sans sortiren més animats, i contrarestaren energicament totes les escomeses de què foren objecte per part dels del Sant Andreu, els quals volien de totes les maneres assolir algun gol que consolidés l'avantatge adquirit a la primera part.

Però els blau-verds no defalliren i passaren de dominats a dominadors, imposant netament el seu joc i fins i tot aconseguint en alguns moments els jugadors visitants.

De totes maneres, el gol de l'empat no arribava, i els entusiasmes "supporters" sansos ja començaven a perdre l'esperança de fer un paper un xic airo.

Finalment, i quan mancava, aproximadament, un quart per acabar la partida, Galvet, aprofitant un al·lunyat, assolí el gol de l'empat.

Aquest gol animà en gran manera els del Sans, els quals s'esforcaren més que mai i feren girar la continuació de l'anterior un altre gol, de magnífica factura, assolit també per Calvet en una brillant jugada amb la col·laboració de Roca.

Poc després acabà l'encontre sense cap més incident d'importància.

Arbitrà el partit Pujol, el qual, si bé manifestà una imparcialitat a prova de bomba, deixà molt a desitjar pel que es refereix a la bona direcció de l'encontre, ja que veia faltes que no existien, i en canvi esquivava excessivament tolerants amb el joc violent.

A les seves ordres, s'arrencaren els equips en la següent forma:

SANS. — Ros, Torredellat, Montesinos, Besolí, Duran, Paus, Pong, Bartolí, Calvet, Roca i Corominas.

SANT ANDREU. — Palau, López, Soler, Batet, Ferrer, Ingla, Carpio, Rosell, Laruy, Sánchez i Comes.

EL TORNEIG DE CLASSIFICACIO

RESULTATS

Júpiter — Sabadell	2-0
Terrassa — Martinenc	2-1
Sans — Sant Andreu	2-1
Iluro — Badalona	0-4
A. O. Vilanova — Palafrugell	1-0

PUNTUACIO

Badalona	5	5	0	0	25	5	10
Sans	5	3	1	1	5	4	7
Palafrugell	5	2	1	2	13	8	5
Júpiter	5	2	1	2	13	10	5
Iluro	5	2	1	2	9	10	5
Sant Andreu	5	2	1	2	9	11	5
Sabadell	5	2	0	3	11	6	4
Martinenc	5	2	0	3	7	20	4
Terrassa	5	1	1	3	6	12	3
A. O. Vilanova	5	0	2	3	5	17	2

gleraren els equips en la següent forma:

SANS. — Ros, Torredellat, Montesinos, Besolí, Duran, Paus, Pong, Bartolí, Calvet, Roca i Corominas.

SANT ANDREU. — Palau, López, Soler, Batet, Ferrer, Ingla, Carpio, Rosell, Laruy, Sánchez i Comes.

A MATARO

Iluro, 0 - Badalona, 4

A pesar del fort vent regnant, el partit va resultar interessant per l'entusiasme demostrat per ambdós bàndols. L'Iluro dominà durant el primer temps i el Badalona després del descans. La victòria del club costeny fou deguda al joc del davanter. La defensa ilurense estigué enorme i va ésser un gran mur on s'estavellaven els continuats atacs dels seus adversaris.

Un gol al primer temps, per mitjà de Forques, i tres a la segona part: un per Garriga i dos més pel davanter centre.

Els equips s'alinearen de la manera següent:

Badalona: Ros, Borràs, Rafà, Queralt, Font, Cristó, Sangüesa, Bonald, Forques, Carrisa i Teixidor.

Iluro: Torré Mas, Blanes, Prat, Soler, Bonet, Coll, Mestre, Escamez, Altés i Serra.

Arbitrà el col·legiat Lemmel.

A TERRASSA

Terrassa, 2 - Martinenc, 1

Partit de continuïtat, en el qual els equips s'adjudicaren el match per llur oportunitat en el tret; no obstant, els martinencs posaren sempre en perill la difícil victòria aconseguida pels primers.

Als vint-i-cinc minuts, un centre de Mitjans, que rematà Pamiés i que obtingué el gol, transcorregué el primer tenís sense novetat en el marcador.

A poc d'iniciar-se la segona meitat, Moragas llançà una passada que interceptà el meta esperec, sense aconseguir apressar el cuir, el qual, llure, és introduït per Hernández, que aconseguí l'empat (1 a 1).

El punt de la victòria va ésser xutat per Sebastián quan mancaven deu minuts.

AL POBLE NOU

El Júpiter va guanyar el Sabadell per dos a cap

Aquesta victòria del Júpiter — que tanmateix li convenia — semblava, segons es desprèn de l'optimisme del públic del Poble Nou, una cosa prevista.

Semblava mentida que una davantera de la categoria de la del Sabadell es mostrés tan desconfiada com es mostrà ahir. Sortosament, la defensa — Morral i Roure — es defensà com en els millors partits, i gràcies a ella la defensa no fou molt grossa. Tots dos gols foren aconseguits a la primera part, el primer per Barceló, en un xut fortíssim a dues passes del gol, i el segon per Carbonell, d'una manera molt vistosa i aprofitant una passada de Virgili.

En aquesta part, també, es malaguayà un gol per manca de serenitat, puix que la bola tocà gairebé simultàniament el pal travesser del gol, i per tercera vegada rascà brunint el mateix pal del damunt.

A la segona part, amb tot i no marcar cap gol, es desobedí, però, un joc més interessant i amb alguns incidents que ja en parlarem.

Sense que cap motiu ho legalitzés, es començà el joc de manera bastant dura. No cal dir que la dura anà en augment per totes dues bandes, i a la segona part, amb motiu d'una falta que l'àrbitre assenyala, aquest fou agredit per un del públic amb una pedreta que li tirà i féu blanc en una de les seves mans. L'àrbitre anà a la recerca del delictu federatiu per explicar-li el cas. Més tard, el mateix delegat federatiu féu cridar l'àrbitre per tal que procurés que el joc no s'embrutés, com venia fent-se fins llavors. No obstant, acabà el partit sense cap més incident desagradable.

Pel Júpiter, sobresortiren Manyer, Pueyo i Virgili, i pel Sabadell, Morral, Roure i Sitges.

Els equips foren:

SABADELL: Jossa, Morral, Roure, Codina, Gràcia, Costa, Mata, Montbrill, Sitges i Pérez.

JUPITER: Manyer, Oró, Vende-

encisat del nostre públic i de la finesa del Fortpienc, que anà a rebre'ls a la seva arribada i els féu ofrena d'un ram de flors abans de començar el partit, a la qual cosa — digué — per imprevisió imperdonable no han sabut correspondre, però que procuraran fer-ho a Alacant. Està admirat del camp de Les Corts i digué que per mitjà de la premsa volia donar les gràcies per les atencions rebudes, al Fortpienc, Barcelona i al públic català.

R. R.

Les les i els esmorzars de LA PERGOLA, el Restaurant de moda a l'Exposició, amb el bon temps tornen a obrir llur animació i brillant ORQUESTRA VERDURA BANQUETS

A BILBAO

Cantàbria, 6 - Atlètic de Saragossa, 2

Ahí el matí, al camp de Sant Mamés se celebrà un partit corresponent al Campionat d'Espanya amateur.

Hi assistí bastant públic. L'equip local Cantàbria dominà intensament el seu contrincant, l'Atlètic de Saragossa, i el venç per sis gols a dos.

L'àrbitratge, a càrrec de Quintana, bé.

Estem en deute amb els nostres ex-presos i ex-exiliats. Ajudem-los a reconstruir la seva vida civil. Hi ha una subscripció oberta; se celebra actualment una exposició a les Galeries Maragall; hi ha en projecte diversos festivals... Recordeu-ho

A GIRONA

El Club local venç per gran marge la Ferroviària de Valladolid

Amb escassa concurrència se celebrà el partit corresponent als quarts de final del Campionat amateur d'Espanya, entre el Club Gijón i la Ferroviària de Valladolid.

Durant tot el temps el domini del Club local fou aclaparador, destacant l'admirable actuació de la línia davantera gijonesa.

El primer temps acabà amb un resultat de quatre a zero a favor dels locals, marcats tres per Vallejo i un per Avilés.

En el segon temps també seguí dominant l'equip gijonès, que tornà a marcar quatre gols més, per només dos els seus contraris.

Els gols gijonesos d'aquest temps foren marcats per Avilés, Ordiales, Sirio i Obidlo, i els de la Ferroviària, per Carriles i Insausti.

Arbitrà, amb gran encert, el col·legiat gijonès senyor Blanco, que alineà els equips en la forma següent:

FERROVIÀRIA. — A. González, Giralt, Chacartegui, Barea, Carriles, Jauregui, Almandri, Insausti, Gabirondo, Uriarte i Alvarez.

CLUB GIJON. — Bona, Baldo, mero, Panera, Montero, Sirio, Ovidio, Jaime, Avilés, Vallejo, Chico i Ordiales.

El sol serà el vostre invitats al decidit festejar la vostra boda al RESTAURANT DEL PARO

Sastreria F. Comas

Fontanella, 9, principal

Gustos selectes

Confecció acurada

PREUS AVINENTS

Especialitat en vestits de societat

Restaurant Ca'unya

Plaça Catalunya, 4-Barcelona

Recomana a la seva distingida clientela i al públic en general, la insuperable

SOPA DELS PESCADORS — Plat creatiu de la casa

Bodmer & Bó, S. en C. - Corts, 96 - Tel. 10266 - Barcelona

MOBLES DE FUSTA I ACER PER A OFICINA

Per Canaletes diuen...

Que al lunch ofert a la Regional al local de la Lliga Amateur no hi era representada la Lliga comercial.

Que no era pas perquè en el mateix local no hi haguessin alguns membres de la directiva de la Comercial.

Que segurament fou un descuit, molt comprensible, degut a la modestia comprovada dels seus dirigents.

Que de totes maneres el senyor Costa no es descuidà de dir a un director de la Comercial que tinguessin els despatxos arreglats per a donar una bona impressió al Consell Regional.

Que és una cosa sabuda que un partit entre el Gramon-Studebaker no es pot acabar mai com cal.

Que també és sabut que el partit s'ha de suspendre quan estan 3 a 1 a favor del primer.

Que malgrat d'això, els directius del Gramon no es fien ni de la camisa que porten.

Que sempre agafen les coses pel costat que cremen.

Que molts clubs de la Comercial augmenten els agents de venda.

Que això no vol pas dir que augmentin les vendes.

Que és una manera com qualsevol altra de burlar el reglament de la mateixa.

Que d'això en prenguin nota els senyors que s'oposaren a l'última Assemblea que es prenguessin acords per evitar aquests casos.

Que és molt curiós el cas d'una fassa d'espectacles molt coneguda, que en lloc de resoldre el reuma així, dissol el Club.

Que el secretari d'En Ferrer, el popular, ara li diuen Nitua.

Que l'esmentat Nitua està rabós per la campanya que li estan fent.

Que diumenge passat al festival d'atletisme que tingué lloc a Hospital de la Mar, els jugadors de l'Europa estaven molt satisfets amb motiu de la seva propera excursió a Suècia.

Que pensen aprofitar-se de l'oli de fetge de bacallà d'aquelles terres, per veure si poden refer-se.

Que al l'oli de fetge de bacallà no dona resultat pensen dedicar-se a fer pel·lícules.

Que ahir el públic de Les Corts va demostrar la seva cultura.

Que amb rebudes com féu ahir al Betis de Sevilla ha de demostrar sempre el seu nivell cultural.

Que molt aviat tindrà lloc l'assemblea general del Col·legi d'Àrbitres amateur.

Que En Costa, president de la Lliga, té molta feina en la recerca del nou president.

Que no fóra pas res d'estrany que En Genado, pels seus propis mitjans, s'assegurés l'elecció.

Que el redactor cinematogràfic de "La Rambla de Catalunya" ja comença a estar massa de paga.

Que després de l'atropellament d'auto ha estat obsequiat amb un cop de sabre.

Que cal recomanar-li que vetlli una mica més per la seva seguretat personal.

Que va molt endavant la preparació d'aquelles admirables taronjades del quiosc DE CANALETES.

Que els esdeveniments actuals fins han tingut la virtut de sublevar les sangs del pacífic ramblista Lloper.

Que ningú no pot arribar a imitar-se com està En Lloper d'indignat i no pas per la manca d'anuncis.

Que l'Arocha té un "kimonos" molt bonic i molt valuós.

Que el va portar de Canàries.

Que tot i passar-lo de contraban, li va costar quatre-centes pessetes.

Que el regalat al primer jugador del Barça que se can.

Que els que tenen més probabilitat d'arribar al primer lloc són els mateixos, En Lloper i En Guzmán.

Que el mig centre del Barça està més enamorat que un aprenent.

Que només somnia en el dia felicitat del casori.

Que per complaer-se de solter vol fer una festassa extraordinària.

Que contràriament amb el que fan córrer, En Parera — per ara — no pensa casar-se.

Que es vol conservar solter fins que hagi de deixar el futbol perquè les cames no el puguin aguantar.

Que ha promès que aleshores es deixarà bigot.

ADRECES

en sobres, llistes i etiquetes per a la trobada de publicitat per correu

DIAGONAL, 319, principal. — Telèfon núm. 54231

GRAN SASTRERIA LAYETANA (LA DEL RELLOTG)

CONFECCIONS ESMERADES PER A SENYOR I NEN

Pantalons tennis de 18, 25, 30 i 35 ptes.	Pantalons diferents classes i grandàries, des de 150 ptes.
Amerleones esport (gran assortit) de 30 a 60 "	Vestit mariner anglès "rayadillo", des de 27 "
Pantalons platja, classe extra, des de 14 "	Vestit blau esport, creuat, des de 30 "
Vestits esport, gran fantasia, des de 85 "	Vestit blau mariner anglès, des de 32 "
Vestit cheviot, des de 85 "	

Qualitat màxima :: Preu mínim :: Confiança garantida :: Especialitat en vestits per a

SENYOR I NEN

Vestit estam a mida, de 75 a 175 ptes. Extens assortit en totes especials de vestits per a nen, bruus, llistats, estams

Amerleones esport, de 25 a 60 " blaus primera Comunió

ESDEVENIMENT VERITAT. — Unica casa que ofereix americana i pantalon estam doblat, a pessetes

40 - VIA LAIETANA, 40 - TELEFON NUMERO 12446

per les comarques diuen....

Que el Sabadell està confeccionant una llista molt extensa d'arbitres indesitjables.

Que el Sabadell vol demanar, per cada partit, un àrbitre de primera categoria i un delegat federatiu.

Que els jugadors del Sabadell són molt impressionables.

Que els projectes que els directius del Sabadell tenien en cartera per ara no podran passar de tals.

Que mentre la situació del Sabadell no sigui desesperada, l'Estruch no jugarà, però que s'entrena com els bons per si el cas es presentés.

Que Cabedo donaria qui sap què per treure's una quantia any del damunt.

Que aquell periodista sabadellenc del "metro", si ara fos a fer, no diria les coses que ha dit.

Que els de l'Atlético de Sabadell no comprenen perquè el seu cercle no té vida a la capital del Vallès.

Que, per fi, sembla que a Sabadell cana a enforçar per bon camí el problema del ciclista.

Que el Barcelona no assistirà al festival atlètic dels "Ploms" perquè volen anar a Reus d'arribar fins les criatures, i el viatge de trenta atletes val moltes peles.

El Barça va inscriure 8 homes als cent metres, però a la final només n'arribaren sis. Es voler ésser molt acapador, amic Calvet.

Que aviat funcionarà la temporada de ciclisme al Velòdrom del Passeig de Mata, ja que ara poc plourà a Reus i En Vergés tornarà a fer de director d'escena si la Granja li ho permet.

Que el futbol està mort a Reus, ja que les rodes i les sabatilles tenen el públic latent, que no veu pilota.

Que a "Las Américas", de Reus, posaren molt amabat el cartell anunci del C. N. Ploms per al festival del 27. Es veu que, comptat i debatut, no els convé de fer propaganda per als que no són de casa. Veritat Domènec?

Que després del primer partit Palamós-Apolo els de Palamós havien de resoldre problemes d'algebra per veure quins jugadors arreglarrien el segon partit.

Que amb tants de jugadors com es lesionaren hagueren de recórrer al veterà Ventura. I que per cert ho féu més que bé.

Que els organitzadors del festival atlètic d'Hospitalet són molt poc atents en respondre les cartes que els envien.

Que el mestre Oliva feia molta patxoca vestit d'encaputxat en la processó de Setmana Santa a Girona.

Que és d'admirar l'esforç i material que fan alguns dirigents de la Unió Deportiva de Girona per aguantar el club dels seus amors.

Que la millor solució seria una fusió de totes les forces atlètiques de la capital, sota un amateurisme seriós i veritat....

Que amb la creació d'un Estadi a La Devesa.

Que tres significats elements de l'atletisme gironí feien molta patxoca aguantant l'espelma en la celebració internacional processó de Verges.

Que n'hi hagué un que es tornà vermell en sentir dir a una gironina, degut a les empentes que hi havia, que "de Verges no en volia saber res".

Que els targarins estan disgustats perquè el Fígueres ha quedat eliminat.

Que ja era de veure que el Fortpienc quedaria campió.

Que caldria preguntar al senyor Costa, quin dia es jugarà el partit Poble Sec-Tàrraga.

Que Oliver, extrem esquerra de l'Olot F. C., ha signat fitxa de professional amb el C. D. Europa.

Que a Fígueres estan indignadíssims i acusen els barcelonins de centralisme: perquè el Fortpienc ha disputat la final del Campionat amateur de Catalunya.

A VILAFRANCA

F. C. Granollers, 3
F. C. Vilafraça, 4

El Granollers és el campió del grup B i el Vilafraça el del grup D. El partit corresponia a les eliminatòries de segona categoria ordinària per celebrar la promoció a la categoria preferent.

Aquest partit tingué dues fases. Fou presenciat per bastant de públic, ja que el reclam fet amb motiu de la visita del Granollers desvetllà força expectació, per ésser un equip molt notable i digne rival del Vilafraça. Dèiem que veíem dues fases ben distintes: i ben diferents que foren l'una de l'altra. El Granollers començà amb una empenta enorme, i aconseguí en poc temps tres gols. Aduch els seus fets sorprenents.

La segona fou la reacció del Vilafraça, que deixà parats els del Granollers i també els de Granollers, ja que reaccionà malgrat d'un resultat tan advers i aduch arribà a marcar un gol, que fou el de la victòria, i aquest entusiasme no es veu gaire.

Els equips eren integrats així: Granollers: Gallofré, López, Miralles, Martí, Rebollo, Oriufo, Arribes, Muñoz, Saura, Lledó i Rubio.

Vilafraça: F. C. Sabater, Llorenç, Mir, Lara, Guasac, Via, Soler, Agustinet, Torres, Gundet i Martín.

Diuen, dia 4 del mes entrant, el Vilafraça jugarà contra l'Horta, al seu camp.

A OLOT

Dia 21
Penya "Els Tres", de Barcelona, 1
Olot F. C., 4

Dels dos partits que varen celebrar aquests equips, el darrer fou el millor.

L'Olot va mostrar-se superior a la Penya, i va superar el tancat advers del dia anterior.

L'arbitratge, a càrrec del local Puigdemont, amb més bona voluntat que encert.

A la segona part, la Penya va jugar amb deu jugadors.

Dia 27
Torneig local
Indústria i Comerç, 4
Olot F. C., 1

En aquest partit, penúltim de la primera volta d'aquest torneig, hem pogut apreciar la millora de conjunt que ha vingut fent l'Olot en el transcurs d'aquest torneig.

La Indústria, que junt amb l'Olot F. C. van al davant de la puntuació, ha hagut d'assegurar l'entente en les darreries del segon temps i aprofitant l'haver hagut de retirar-se un jugador contrari.

La primera part ha estat favorable a la Indústria, per un gol.

L'Olot portà més iniciativa de joc.

La segona fou més igualada, i la línia de migs de la Indústria s'ha mostrat la millor.

L'arbitratge, a càrrec del local Tüell, imparcial.

A SANT BOI

En un partit dolent, el Santboi perd amb el Gràcia per 2 a 3

Després d'una temporada de descans, el Santboi s'ha presentat novament en públic. Potser aquest descans ha estat massa llarg (unes sis setmanes).

Bé, molt bé que es doni un prudencial repòs a un equip capolat pels duríssims partits del campionat i del torneig "La Rambla", però d'això a deixar perdre la forma d'una manera tan colpidora, creiem que amb tot i la bona intenció, és una equivocació lamentable que pot portar greus conseqüències al Club, tenint al davant els partits de tan gran compromís com són els de l'ascensió a les onces entrenadíssims i plens d'aspiracions.

Cal que les poques dates que manquen siguin aprofitades per tornar l'equip al seu normal funcionament, i cal, també, que els jugadors ho posin tot si no volen descendir novament allí on tants d'anys lluitaven per fugir-ne.

Pensin que costa molt ascendir i es cau amb molta facilitat.

futbol "amateur" i de les comarques.

EL CAMPIONAT D'ESPANYA AMATEUR

QUARTS DE FINAL
RESULTATS

A Barcelona: Fortpienc — Hèrcules, d'Alacant 1-1
A Bilbao: Cantabria Sport — Atlético, de Saragossa 6-2
A Madrid: Ferroviaria — Deportivo Emérita. Vencedor la Ferroviaria per no haver comparegut el Deportivo Emérita.

A Gijón: Gijón F. C. — Ferroviaria de Valladolid 8-2

per a tornar-lo a veure defensar els colors unionistes.

EL GLORIOS F. C. BARCELONA

Jugarà dos partits els dies 3 i 4 de maig a Fígueres, contra els Campions Amateurs Unió Esportiva

Regna gran expectació en aquesta ciutat per a presenciar els partits anunciats amb el glorios F. C. Barcelona, campió de Catalunya, i la nostra U. E. de Fígueres, que tan brillantment ha assolit el campionat també de Catalunya de la Lliga Amateur.

Segons referències, el F. C. Barcelona enviarà a aquesta ciutat, un equip en el qual figuren els noms de Walter, Zabala, Golburu, Seman, Diego, Arnau i algun altre i segons referències, reapareixerà En Platko, després de la seva llarga malaltia.

No dubtem que el camp d'aquí, Monjós, per setestes diades esportives que la nostra entitat amb tant d'encert organitza, es veurà els plens dels dies de gran solenitat. Bé s'ho mereix la nostra Unió Esportiva.

ATLETISME

Els "Ploms" s'apunten un èxit d'organització, i el F. C. Badalona guanya la Copa de l'Ajuntament popular de Reus

Es bat el rècord de Catalunya de 4x100 oficialment, com també el de la província de Tarragona de la mateixa cursa.

Amò un dia nuvolós i un vent enemic, la qual cosa no privà que hi concorreguessin nombrosos públic, tingut lloc al camp del C. N. Reus "Ploms" i sota la seva organització, aquest festival. Reuní un creixent nombre d'atletes, que ens feren fruit una veritable tardada atlètica, ja que les proves escollides tingueren l'encert d'èsser les més espectaculars d'aquest esport i creant així un nombre més gros d'adeptes al nostre esport, el que el nostre poble ja no el sent molt dintre seu.

L'organització fou un èxit en tots els sentits: bellesa, rapidesa i exactitud en tot; els viratges excel·lents; en fi, tot molt bé, excepte l'etern però, faltava senyalar la corda per fusta o bé per pals i beta. Això priva que pugui homologar-se el rècord de Catalunya en els 4x100 batut pel F. C. Badalona. En una veritable lluita, i esperem que els bons companys dels "Ploms" tindràn present per a un altre cop.

El mal emps impedi que es milloressin algunes marques, principalment el salt de perxa i l'alçada per En Culi i l'Olivella, respectivament. Estaven en condicions de fer-ho molt millor, però el vent fou un fort obstacle.

En el disc fou lamentable la fallida de Salzar, al qual la proximitat dels exàmens l'impedí venir. Llorenç i Caselles no feren pas allò que les seves facultats els permetien. La manca del "plom" Salvat és nota molt. Fou el més sensible que va ésser atropellat per un cotxe quan anava al camp. Per sort, sembla que les lesions no són greus.

La cursa individual millor, sense dubte foren els 800 m. lliures. En Muntaner, confirmant les nostres impressions del passat festival de la Copa Germanor, s'acredità el millor home de Catalunya en aquesta cursa, ja que Angel és veié impotent per arrabassar-li el triomf. El temps sobre una pista de terra parla molt millor que nosaltres. Montforti, regular com sempre.

En els 3.000 m. lliures, Ricard aconseguí un fàcil triomf; i el segon en mèrits el "plom" Mauri, que també ho féu força bé.

En els 100 m. lluita entre Arenal i Oliver fou èpica.

El segon es notava mancat de fons dels 80 al 100 metres. Esperem altres actuacions per jutjar-lo.

En els 4x100 es presencià una forta lluita entre el Badalona, la selecció dels "ploms" i Grau i Rac. Es decidí per aquest ordre:

En els 4x400 m., el triomf fou per al Badalona, que aconseguí, per bé que no pot ésser homologat per què hem dit, batre el rècord de Catalunya. Verament és un bon començament de temporada. La selecció provincial no li prestà molta lluita, ja que a Mauri li passaven els 3.000 m. a les cames i Muntaner estigué francament dolent en aquesta cursa. Havia de recuperar terreny a Oliver i no fou pas així.

En resum: un nou èxit per als "Ploms", i durant aquesta temporada ja van no sé quants. Si tots els clubs i especialment els que hi tenen un deure festiu igual, l'atletisme català ocuparia un altre lloc dintre Europa.

En el partit final del Campionat entre el Fortpienc i la U. S. Fígueres, va fracassar la nostra U. S. Fígueres, defensant fírmement En Fermi Noguera. Esperem un prompte restabliment.

EL CAMPIONAT D'ESPANYA AMATEUR

QUARTS DE FINAL
RESULTATS

A Barcelona: Fortpienc — Hèrcules, d'Alacant 1-1
A Bilbao: Cantabria Sport — Atlético, de Saragossa 6-2
A Madrid: Ferroviaria — Deportivo Emérita. Vencedor la Ferroviaria per no haver comparegut el Deportivo Emérita.

A Gijón: Gijón F. C. — Ferroviaria de Valladolid 8-2

per a tornar-lo a veure defensar els colors unionistes.

EL GLORIOS F. C. BARCELONA

Jugarà dos partits els dies 3 i 4 de maig a Fígueres, contra els Campions Amateurs Unió Esportiva

Regna gran expectació en aquesta ciutat per a presenciar els partits anunciats amb el glorios F. C. Barcelona, campió de Catalunya, i la nostra U. E. de Fígueres, que tan brillantment ha assolit el campionat també de Catalunya de la Lliga Amateur.

Segons referències, el F. C. Barcelona enviarà a aquesta ciutat, un equip en el qual figuren els noms de Walter, Zabala, Golburu, Seman, Diego, Arnau i algun altre i segons referències, reapareixerà En Platko, després de la seva llarga malaltia.

No dubtem que el camp d'aquí, Monjós, per setestes diades esportives que la nostra entitat amb tant d'encert organitza, es veurà els plens dels dies de gran solenitat. Bé s'ho mereix la nostra Unió Esportiva.

ATLETISME

Els "Ploms" s'apunten un èxit d'organització, i el F. C. Badalona guanya la Copa de l'Ajuntament popular de Reus

Es bat el rècord de Catalunya de 4x100 oficialment, com també el de la província de Tarragona de la mateixa cursa.

Amò un dia nuvolós i un vent enemic, la qual cosa no privà que hi concorreguessin nombrosos públic, tingut lloc al camp del C. N. Reus "Ploms" i sota la seva organització, aquest festival. Reuní un creixent nombre d'atletes, que ens feren fruit una veritable tardada atlètica, ja que les proves escollides tingueren l'encert d'èsser les més espectaculars d'aquest esport i creant així un nombre més gros d'adeptes al nostre esport, el que el nostre poble ja no el sent molt dintre seu.

L'organització fou un èxit en tots els sentits: bellesa, rapidesa i exactitud en tot; els viratges excel·lents; en fi, tot molt bé, excepte l'etern però, faltava senyalar la corda per fusta o bé per pals i beta. Això priva que pugui homologar-se el rècord de Catalunya en els 4x100 batut pel F. C. Badalona. En una veritable lluita, i esperem que els bons companys dels "Ploms" tindràn present per a un altre cop.

El mal emps impedi que es milloressin algunes marques, principalment el salt de perxa i l'alçada per En Culi i l'Olivella, respectivament. Estaven en condicions de fer-ho molt millor, però el vent fou un fort obstacle.

En el disc fou lamentable la fallida de Salzar, al qual la proximitat dels exàmens l'impedí venir. Llorenç i Caselles no feren pas allò que les seves facultats els permetien. La manca del "plom" Salvat és nota molt. Fou el més sensible que va ésser atropellat per un cotxe quan anava al camp. Per sort, sembla que les lesions no són greus.

La cursa individual millor, sense dubte foren els 800 m. lliures. En Muntaner, confirmant les nostres impressions del passat festival de la Copa Germanor, s'acredità el millor home de Catalunya en aquesta cursa, ja que Angel és veié impotent per arrabassar-li el triomf. El temps sobre una pista de terra parla molt millor que nosaltres. Montforti, regular com sempre.

En els 3.000 m. lliures, Ricard aconseguí un fàcil triomf; i el segon en mèrits el "plom" Mauri, que també ho féu força bé.

En els 100 m. lluita entre Arenal i Oliver fou èpica.

El segon es notava mancat de fons dels 80 al 100 metres. Esperem altres actuacions per jutjar-lo.

En els 4x100 es presencià una forta lluita entre el Badalona, la selecció dels "ploms" i Grau i Rac. Es decidí per aquest ordre:

En els 4x400 m., el triomf fou per al Badalona, que aconseguí, per bé que no pot ésser homologat per què hem dit, batre el rècord de Catalunya. Verament és un bon començament de temporada. La selecció provincial no li prestà molta lluita, ja que a Mauri li passaven els 3.000 m. a les cames i Muntaner estigué francament dolent en aquesta cursa. Havia de recuperar terreny a Oliver i no fou pas així.

En resum: un nou èxit per als "Ploms", i durant aquesta temporada ja van no sé quants. Si tots els clubs i especialment els que hi tenen un deure festiu igual, l'atletisme català ocuparia un altre lloc dintre Europa.

En el partit final del Campionat entre el Fortpienc i la U. S. Fígueres, va fracassar la nostra U. S. Fígueres, defensant fírmement En Fermi Noguera. Esperem un prompte restabliment.

EL CAMPIONAT D'ESPANYA AMATEUR

QUARTS DE FINAL
RESULTATS

A Barcelona: Fortpienc — Hèrcules, d'Alacant 1-1
A Bilbao: Cantabria Sport — Atlético, de Saragossa 6-2
A Madrid: Ferroviaria — Deportivo Emérita. Vencedor la Ferroviaria per no haver comparegut el Deportivo Emérita.

A Gijón: Gijón F. C. — Ferroviaria de Valladolid 8-2

per a tornar-lo a veure defensar els colors unionistes.

EL GLORIOS F. C. BARCELONA

Jugarà dos partits els dies 3 i 4 de maig a Fígueres, contra els Campions Amateurs Unió Esportiva

Regna gran expectació en aquesta ciutat per a presenciar els partits anunciats amb el glorios F. C. Barcelona, campió de Catalunya, i la nostra U. E. de Fígueres, que tan brillantment ha assolit el campionat també de Catalunya de la Lliga Amateur.

Segons referències, el F. C. Barcelona enviarà a aquesta ciutat, un equip en el qual figuren els noms de Walter, Zabala, Golburu, Seman, Diego, Arnau i algun altre i segons referències, reapareixerà En Platko, després de la seva llarga malaltia.

No dubtem que el camp d'aquí, Monjós, per setestes diades esportives que la nostra entitat amb tant d'encert organitza, es veurà els plens dels dies de gran solenitat. Bé s'ho mereix la nostra Unió Esportiva.

ATLETISME

Els "Ploms" s'apunten un èxit d'organització, i el F. C. Badalona guanya la Copa de l'Ajuntament popular de Reus

Es bat el rècord de Catalunya de 4x100 oficialment, com també el de la província de Tarragona de la mateixa cursa.

Amò un dia nuvolós i un vent enemic, la qual cosa no privà que hi concorreguessin nombrosos públic, tingut lloc al camp del C. N. Reus "Ploms" i sota la seva organització, aquest festival. Reuní un creixent nombre d'atletes, que ens feren fruit una veritable tardada atlètica, ja que les proves escollides tingueren l'encert d'èsser les més espectaculars d'aquest esport i creant així un nombre més gros d'adeptes al nostre esport, el que el nostre poble ja no el sent molt dintre seu.

L'organització fou un èxit en tots els sentits: bellesa, rapidesa i exactitud en tot; els viratges excel·lents; en fi, tot molt bé, excepte l'etern però, faltava senyalar la corda per fusta o bé per pals i beta. Això priva que pugui homologar-se el rècord de Catalunya en els 4x100 batut pel F. C. Badalona. En una veritable lluita, i esperem que els bons companys dels "Ploms" tindràn present per a un altre cop.

El mal emps impedi que es milloressin algunes marques, principalment el salt de perxa i l'alçada per En Culi i l'Olivella, respectivament. Estaven en condicions de fer-ho molt millor, però el vent fou un fort obstacle.

En el disc fou lamentable la fallida de Salzar, al qual la proximitat dels exàmens l'impedí venir. Llorenç i Caselles no feren pas allò que les seves facultats els permetien. La manca del "plom" Salvat és nota molt. Fou el més sensible que va ésser atropellat per un cotxe quan anava al camp. Per sort, sembla que les lesions no són greus.

La cursa individual millor, sense dubte foren els 800 m. lliures. En Muntaner, confirmant les nostres impressions del passat festival de la Copa Germanor, s'acredità el millor home de Catalunya en aquesta cursa, ja que Angel és veié impotent per arrabassar-li el triomf. El temps sobre una pista de terra parla molt millor que nosaltres. Montforti, regular com sempre.

En els 3.000 m. lliures, Ricard aconseguí un fàcil triomf; i el segon en mèrits el "plom" Mauri, que també ho féu força bé.

En els 100 m. lluita entre Arenal i Oliver fou èpica.

El segon es notava mancat de fons dels 80 al 100 metres. Esperem altres actuacions per jutjar-lo.

En els 4x100 es presencià una forta lluita entre el Badalona, la selecció dels "ploms" i Grau i Rac. Es decidí per aquest ordre:

En els 4x400 m., el triomf fou per al Badalona, que aconseguí, per bé que no pot ésser homologat per què hem dit, batre el rècord de Catalunya. Verament és un bon començament de temporada. La selecció provincial no li prestà molta lluita, ja que a Mauri li passaven els 3.000 m. a les cames i Muntaner estigué francament dolent en aquesta cursa. Havia de recuperar terreny a Oliver i no fou pas així.

En resum: un nou èxit per als "Ploms", i durant aquesta temporada ja van no sé quants. Si tots els clubs i especialment els que hi tenen un deure festiu igual, l'atletisme català ocuparia un altre lloc dintre Europa.

En el partit final del Campionat entre el Fortpienc i la U. S. Fígueres, va fracassar la nostra U. S. Fígueres, defensant fírmement En Fermi Noguera. Esperem un prompte restabliment.

EL CAMPIONAT D'ESPANYA AMATEUR

QUARTS DE FINAL
RESULTATS

A Barcelona: Fortpienc — Hèrcules, d'Alacant 1-1
A Bilbao: Cantabria Sport — Atlético, de Saragossa 6-2
A Madrid: Ferroviaria — Deportivo Emérita. Vencedor la Ferroviaria per no haver comparegut el Deportivo Emérita.

A Gijón: Gijón F. C. — Ferroviaria de Valladolid 8-2

per a tornar-lo a veure defensar els colors unionistes.

EL GLORIOS F. C. BARCELONA

Jugarà dos partits els dies 3 i 4 de maig a Fígueres, contra els Campions Amateurs Unió Esportiva

Regna gran expectació en aquesta ciutat per a presenciar els partits anunciats amb el glorios F. C. Barcelona, campió de Catalunya, i la nostra U. E. de Fígueres, que tan brillantment ha assolit el campionat també de Catalunya de la Lliga Amateur.

Segons referències, el F. C. Barcelona enviarà a aquesta ciutat, un equip en el qual figuren els noms de Walter, Zabala, Golburu, Seman, Diego, Arnau i algun altre i segons referències, reapareixerà En Platko, després de la seva llarga malaltia.

No dubtem que el camp d'aquí, Monjós, per setestes diades esportives que la nostra entitat amb tant d'encert organitza, es veurà els plens dels dies de gran solenitat. Bé s'ho mereix la nostra Unió Esportiva.

ATLETISME

Els "Ploms" s'apunten un èxit d'organització, i el F. C. Badalona guanya la Copa de l'Ajuntament popular de Reus

Es bat el rècord de Catalunya de 4x100 oficialment, com també el de la província de Tarragona de la mateixa cursa.

Amò un dia nuvolós i un vent enemic, la qual cosa no privà que hi concorreguessin nombrosos públic, tingut lloc al camp del C. N. Reus "Ploms" i sota la seva organització, aquest festival. Reuní un creixent nombre d'atletes, que ens feren fruit una veritable tardada atlètica, ja que les proves escollides tingueren l'encert d'èsser les més espectaculars d'aquest esport i creant així un nombre més gros d'adeptes al nostre esport, el que el nostre poble ja no el sent molt dintre seu.

L'organització fou un èxit en tots els sentits: bellesa, rapidesa i exactitud en tot; els viratges excel·lents; en fi, tot molt bé, excepte l'etern però, faltava senyalar la corda per fusta o bé per pals i beta. Això priva que pugui homologar-se el rècord de Catalunya en els 4x100 batut pel F. C. Badalona. En una veritable lluita, i esperem que els bons companys dels "Ploms" tindràn present per a un altre cop.

El mal emps impedi que es milloressin algunes marques, principalment el salt de perxa i l'alçada per En Culi i l'Olivella, respectivament. Estaven en condicions de fer-ho molt

A BILBAO

A Ibañondo, el Real Madrid venç l'Arenas per dos gols a cap

Amb un ple imponent i un temps regular es va celebrar al camp de l'Ibañondo el partit Arenas-Madrid que tanta expectació havia despertat. En sortir l'equip madrileny al camp esclatà una monumental xifra que durà bastant temps.

El primer moment d'interès, tantíssim, puix que els dos equips juguen molt decidits, i si bé la línia avançada madrilenya juga amb més excessiva prudència, també dona més sensació de perill.

Als vuit minuts els madrilenys marquen el primer gol. Rúbio rep una pilota i en veure arribar dos dels contraris damunt d'ell, es desenganxa el baló i burla l'entrada dels de l'Arenas, recull novament en gran sprint la pilota i cedeix a l'extrem esquerrà Morera i mentre aquest dispara un xut recusat per alt que arriba a les malles i el davant centre Rúbio carrega de salt a Arrieta, tirant-lo a terra. L'àrbitre no veu la falta que comença el públic pel fuit a Arrieta, i es concedeix el gol a la madrilenya.

Es retira Triana, qui respereix immediatament.

Continua el partit molt agitat i domina bastant més l'Arenas, no obstant els seus davanters estan ensofocats en el xut. Als 13 minuts l'Arenas està a punt d'aconseguir l'empat, llurant-se d'ell el Madrid per una veritable sort.

Als 16 minuts Cosme, al mig del camp, recull el baló i dona una clara mà que l'àrbitre no senyala. I l'interior esquerra madrileny cedeix avançant a Rúbio que des de prop i veient la passivitat dels de l'Arenas, que no sabem si per esperar el càstig de la mà de Cosme, es van quedar parats benint temps.

Amb aquest segon gol el Madrid es dedica únicament a la defensa. L'Arenas força tres còrners seguits, que són dissipats amb gran energia. Comença a reduir el joc dur especialment en Quenda i Prast. Una falta de Quenda i Garruchaga és treta per Urresti, recull el baló Saro i remata Yermo magníficament i topa la pilota en Torregrosa quan anava en direcció a la meta madrilenya.

No obstant, Yermo torna a fer-se amb el baló i llança un tret que surt fregant un dels pals. Aquesta vegada, també l'equip madrileny ha tingut sort,

puix que el porter Vidal estava també completament descolocat.

Comença la segona part i a la poca estona es lesiona Juanito Echevarria, retirant-se i tornant a respereix poc després però sense estar en condicions i sense poder jugar. Els de l'Arenas es dediquen ara a vigilar amb gran exees a Rúbio. Dos cops li carreguen i el davant madrileny es tira a terra i simula una lesió que no existeix.

En un moment de domini de l'Arenas Esparza carrega dins de l'àrea a Yermo, i quan el públic espera penalty Steinborn xiula una falta anterior de l'Arenas, que nosaltres no vam veure, guanyant-se l'àrbitre una gran xiulada.

Als 42 minuts es retira Rúbio, el qual simula estar dolent, essent xiulat en anar-se'n a la caseta, i a pesar del domini local acaba el partit amb el triomf del Madrid per dos a zero.

El triomf del Madrid, malgrat d'haver jugat bastant pitjor que l'Arenas, és legítim, car la seva davantera aprofità els únics moments oportuns per a marcar, no així els davanters biscaïns, que estigueren malament i a més a més desgraciats.

A Yermo se li va notar manca d'entrenament. Els millors, Arrieta en la defensa i Emery en els mitjos.

Del Madrid, per línia, la millor la mitjana, destacant sobretot Esparza, que va ésser el millor de tots els jugadors madrilenys.

L'àrbitre de Steinborn fou en general bo i de gran energia, però va tenir dos moments que foren la causa dels dos gols madrilenys, car la mà de Cosme en el segon gol va ésser claríssima, el mateix que el fuit de Rúbio a Arrieta. No obstant, l'Arenas hauria quedat eliminat, puix que el més lògic hauria estat un empat.

Les alineacions foren les següents: Arenas: Zarranandia, Torres, Arrieta, Emili Urresti, Emery, Saro, Guruchaga, Yermo, Menchaca i Juanito Echevarria.

Madrid: Vidal, Torregrosa, Quenda, Prast, Esparza, Josep Maria Peña, Lazcano, Triana, Rúbio, Cosme i Morera.—Noti Sport.

A SEVILLA

El titular venç el València per la mínima diferència i queda eliminat del Campionat d'Espanya

Amb una entrada enorme i a les ordres del col·lecte català senyor Arribas, ajudat per jutges de l'ira també catalans s'ha celebrat el partit València-Sevilla, que ha acabat amb el triomf de's sevillans per tres a dos.

A l'hora anunciada el senyor Arribas arreglaria els equips en la forma següent:

València: Cano, Molenchón, Passarín, Salvador, Molina, Amorós, Ri-

no, Costa, Navarro, Picolin i Torredellot.

Sevilla: Ezaguirre, Monte, Iglesias, Rey, Abad, Arroyo, Gual, Adelantado, Campanal, Carreño, Brand.

Immediatament d'haver començat l'encontre hi ha una jugada perillosa per al València. Un xut de Carreño imponent és desviat per Cano a còrner, que és tret sense conseqüències. S'anivella quelcom l'encontre i el València pressiona en alguns moments, forçant els còrners que tampoc alteren el marcador.

A la mitja hora d'haver començat el partit una passada de Molina és recollida per Torredellot que en ràpida escapada desborda i descoloca la defensa sevillana i llença un gran centre que Picolin remata d'un fort xut i aconsegueix el primer gol valencià.

Tres minuts després i desmoralitzat momentàniament l'equip sevillà es torna a repetir idèntica la jugada. Una gran centrada de Torredellot és rematada novament per Picolin i el València s'apunta el segon gol.

Reaccionen els sevillans animats pel públic i als 35 minuts Campanal llença un xut que toca al pal i la bala va als peus d'Adelantado, que rasament venç a Cano per primera vegada. El gol sevillà és aconseguit amb una gran ovació i tot seguit els crics del públic animen els seus jugadors, que aconsegueixen pressionar amb gran insistència i foren un còrner als 37 minuts, que treu Gual i en trenca a rematar tots els sevillans, i la bala va als peus de Brand, que d'un gran xut aconsegueix l'empat, aconseguint amb mostres de gran entusiasme.

Acaba el primer temps amb l'empat a dos gols.

A la segona part el joc decua i només és digne d'anotar-se els espallats comesos per tots dos equips.

Hi ha un moment en què la Providència salva el València d'un nou gol. Domina amb insistència el Sevilla, però el València es defensa.

A mitja segona part Picolin dona premeditadament una forta patada a Gual que queda lesionat, expulsant l'àrbitre a Picolin, que és esbrancat en retirar-se a la caseta.

Quan falta escassament un minut per a acabar-se l'encontre, Passarín cometa una falta a Carreño dintre l'àrea, que l'àrbitre castiga amb penal i que s'encarrega d'executar el càstig Brand, que aconsegueix el gol de la victòria, acabant immediatament l'encontre.

El públic surt defraudat, puix queda eliminat el Sevilla. Els millors del Sevilla foren la línia mitja i Brand, i els valencians Passarín, Molina i Torredellot.

L'àrbitre d'Arribas, encara que amb gran voluntat, va ésser d'excessiva categoria per a ell, podent-se qualificar solament de regular.

A SANT SEBASTIA

La Real Sociedad queda eliminada en empatar a un gol amb l'Athletic de Bilbao

Amb un gran ple i bon temps s'ha celebrat el partit Real Sociedad i Athletic de Bilbao.

A l'hora en punt i davant una expectació fantàstica, Melcón arreglaria els equips de la forma següent:

Athletic de Bilbao: Blasco, Carrea, Urquiza, Pichi, Muguerza, Roberto, Bata, Iraragorri, Unamuno, Chirri i Gorostiza.

Real Sociedad: Izaguirre, Huidain, Zaldúa, Amadeo, Ayestaran, Trino, Mariasol, Kiriki, Marqueta, Bienzobas i Eceñarro.

Comença el partit amb gran nerviosisme per part de tots dos equips i el joc és anivellat, si bé la Real Sociedad domina una mica per la gran actuació de la seva línia mitja, però fallant ignominiosament la línia avançada, que perd innombrables ocasions.

Als disset minuts, un fall de la defensa reialista ocasiona un gran perill a la porta donostiarra, puix que Unamuno està sol i a curta distància i dispara una canonada imponent que Izaguirre defura en una magnífica estridida quan el gol sembla segur.

Segueix el partit amb joc altern i als 32 minuts Izaguirre surt i cau i terra i se li escapa la bala, la qual cosa aprofita Gorostiza per marcar el primer gol amb la porteria desamparada.

Acaba el primer temps amb un gol a zero a favor de l'Athletic de Bilbao.

A la segona part la Real Sociedad canvia llocs a la línia avançada, passant Kiriki a davant centre i Marqueta a interior dreta. Als set minuts, carbuza millor la línia i tot seguit empaten. Una passada d'Amadeo és recollida per Kiriki amb el cap i l'envia a la xarxa bilbaína, i aconsegueix el primer i únic gol donostiarra, i l'empat.

Segueix dominant la Real Sociedad però novament la seva davantera torna a fracassar i perd innombrables pilotes. El joc s'enfereix i són els més bruts jugadors Unamuno i Kiriki, que fa tres o quatre entrades al porter Blasco molt censurables, i amb domini reialista, però infructuós, acaba el partit amb l'empat a un que elimina a la Real Sociedad.

Es tiraren en el primer temps quatre còrners contra l'Athletic i dos contra la Real Sociedad, i en el segon temps tres còrners contra l'Athletic per cap contra la Real Sociedad. L'àrbitre de Melcón fou excel·lent i es tot moment imparcial se qualificar solament de regular.

EL CAMPIONAT D'ESPANYA DE FUTBOL

EL SORTEIG DELS QUARTS DE FINAL I SEMIFINALS

El Barcelona contra el Deportivo Alavés, i l'Espanyol contra l'Oviedo

El Barcelona i l'Espanyol poden arribar a finalistes

Madrid, 28 (per telèfon).—S'ha celebrat el sorteig per a designar els partits de quarts de final corresponents al Campionat d'Espanya, que s'han de jugar diumenge vinent.

El resultat ha estat el següent:

A València València - R. Madrid

A Barcelona Espanyol - Oviedo

A Irun R. Unió - Athlético de Bilbao

A Vitoria Deportivo Alavés - Barcelona

El diumenge següent es re-

petiran els mateixos partits, canviant els camps.

Per a les semifinals, el sorteig ha decidit que el vencedor del partit València - R. Madrid s'ha de jugar amb el vencedor del partit Espanyol-Oviedo.

D'altra part, el vencedor de R. Unió-Athlético de Bilbao contra el vencedor del Deportivo Alavés-Barcelona.

De manera que el Barcelona i l'Athlético de Bilbao no poden trobar-se en el partit final de la mateixa manera que només es trobaran Barcelona i Espanyol, en el cas d'arribar tots dos a finalistes.

que des de fa llarg temps s'ha consagrat a l'estudi de bases verament científiques i s'ha dedicat amb veritable interès a la investigació dintre l'extens camp de l'experimentació química i mecànica, ha meravel·lat per l'ús invencions i perfeccionaments. Els treballs científics aerodinàmics portats a terme han fet que l'Estat alemany ocupi un lloc preminent dintre l'aviació.

Alemanya s'ha preocupat sempre de la part aeronàutica. Prova d'això és la recents vols efectuats pel "L-127", el grandíssim dirigible que en els seus "raids" ha desvelat una emoció forta a tot el món.

Però Alemanya no està satisfeta encara de les proeses extraordinàries del "Graf Zeppelin". Vol presentar un aparell més pesat que l'aire i demostrar que amb els avions també són possibles els serveis aeris transoceànics.

S'ha treballat molt aquests darrers mesos a Friedrichshafen per preparar l'hydroavió del doctor Dornier, el colós aeri de dotze motors que en el juliol vinent intentarà la travessia de l'Atlàntic.

Els vols transoceànics, l'ambició encara avui dels aviadors, el raid que és considerat com el més perillós, serà intentat novament. Aquesta vegada no serà travessat per un pilot ple de tenacitat i audàcia que conduint una simple màquina voladora es llanci per damunt l'oceà, a provar realment sort, per més que vagi científicament preparat. Aquest vol transatlàntic que efectuarà el "Dornier X" serà un raid turosa-

ment estudiat, perquè l'intent no pugui fracassar.

Es aquesta la manera de portar a cap aquesta vola. És aquesta la manera d'ofrir al públic seguretat, quan es volen crear línies regulars.

Si triomfa en aquest viatge, malgrat d'ésser per etapes, l'aviació haurà donat un pas complet, perquè els més pesats, és de planyer, no han demostrat una seguretat completa, i si aquesta queda demostrada, els més pesats que l'aire triomfaran una altra vegada i constituiran les veritables naus aèries.

No anem a parlar de les característiques del "Dornier X", car són forçosament conegudes, així com també tothom està assabentat dels resultats sorprenents donats en totes les proves realitzades per l'hydroavió alemany, ja que, fallant aquestes, la travessia de l'Atlàntic no s'hauria intentat.

El "Dornier" efectuarà el vol d'Alemanya als Estats Units, via Açores. Estarà dividit en quatre etapes, i serà la primera Llac de Constança - Barcelona, la distància de la qual és de 600 milles. La segona, Barcelona - Açores, de 1.665. La tercera serà la més llarga, ja que vindrà a ésser la veritable travessia de l'Atlàntic, car estan separades les Açores i Bermudes per 1.820 milles. El vol finalitzarà després de 4.700 milles més, que és la distància que hi ha de les illes Bermudes a Nova York.

Per tal que la potència sigui augmentada considerablement, es canviaran els motors Júpiter actuals per dotze de Fiat A. 23 de 600 C. V., que podran assolir fàcilment els descoms quilòmetres per hora.

A bord de l'hydroavió viatjaran 70 passatgers, i la sortida del "Dornier X" està assenyalada per al juliol vinent.

Com és de notar, la primera escala serà la ciutat de Barcelona. Per aquesta delicadesa hem d'estar fortament agraïts, ja que ens farà possible d'admirar la rauda i majestuosa nau alemanya, a la qual podrem correspondre amb l'alegria del nostre cor. Desitgem que el projectat viatge tingui feliç finalitat i no sigui desestimada la proposició d'ésser la nostra urbs la primera etapa.

A. SANTJAUME GUASCH

Estem en dente amb els nostres ex-presos i ex-exiliats. Ajudem-los a reconstruir la seva vida civil. Hi ha una subscripció oberta; se celebra actualment una exposició a les Galeries Maragall; hi ha en projecte diversos festivals... Recordeu-ho

FARINA ILLET

CONDENSADA
SUPERIOR

MARQUES

REGISTRADES

SON LES MILLORS